

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2020/28/949

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van de heer [NAAM], appellant, woonachtig te [WOONPLAATS], gericht tegen het op 17 januari 2020 gegeven besluit van de Examinator mr. S. Stuij van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, verweerder, inzake de beoordeling van het tentamen Inleiding Verbintenissenrecht B1, afgenomen op 20 december 2019, en diens beslissing, gegeven op 25 februari 2020, om niet tot herbeoordeling van het tentamen over te gaan.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 27 februari 2020 pro forma beroep ingesteld tegen de besluiten van de Examinator gedateerd op 17 januari 2020 en 25 februari 2020. Het beroepschrift is op 28 februari 2020 ontvangen. Op 14 april 2020 zijn de gronden van het beroep ingediend. Het beroepschrift voldeed niet aan de wettelijke vereisten. Op 16 april 2020 is appellant verzocht voor 23 april 2020 de ontbrekende gegevens aan te leveren. Op 23 april 2020 voldoet appellant hieraan. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 28 april 2020 is namens het College aan de Examencommissie medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat de Examencommissie in overleg met appellant en de Examinator nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. De Examencommissie heeft appellant en de Examinator uitgenodigd voor een gesprek op 8 mei 2020. Een minnelijke schikking is niet tot stand gekomen.

De Examencommissie heeft op 19 mei 2020 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld tijdens een videozitting van het College op 20 augustus 2020.

Appellant is in persoon verschenen. De Examinator was ook aanwezig, evenals prof. mr. C.E.C. Jansen, hoogleraar van het vak Verbintenissenrecht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten.

Appellant heeft op 20 december 2019 het tentamen Inleiding Verbintenissenrecht B1 afgelegd. Deel 1 van het tentamen bestond uit 6 stellingen, waarbij gemotiveerd moest worden aangegeven of deze juist of onjuist zijn. De delen 2 t/m 6 bevatten casusvragen die gemotiveerd moesten worden beantwoord. Op 17 januari 2020 is het behaalde cijfer, een 5,0, aan appellant bekendgemaakt. Op 14 februari 2020 vond de inzage plaats. Tijdens de inzage heeft appellant aan de aanwezige docent verzocht of enkele door hem gespecificeerde vragen opnieuw beoordeeld konden worden. Hij heeft daartoe zijn opmerkingen genoteerd en aan de docent overhandigd. Op 25 februari 2020 heeft de Examinator aan appellant laten weten dat zijn opmerkingen geen aanleiding zijn geweest om tot aanpassing van het cijfer over te gaan.

III. Standpunten van partijen

Appellant geeft te kennen dat de beoordeling van het tentamen onvoldoende transparant en daarmee onzorgvuldig is geweest. De toetsingscriteria zijn volgens hem onvoldoende kenbaar gemaakt. In het antwoordmodel wordt gebruikgemaakt van tabellen met een letter, die verwijst naar het type gemaakte fout en de daarmee gepaard gaande puntenaftrek. Onduidelijk is hoe dit uiteindelijk van invloed is op het eindcijfer voor het tentamen. De letteraanduiding is bovendien te abstract, en kan diverse betekenissen hebben.

Appellant stelt tevens dat er te weinig gericht oefenmateriaal beschikbaar is gesteld. Dat heeft ertoe geleid dat er stof is getoetst waarmee niet is geoefend en die niet is behandeld. Er is geen proeftentamen met antwoordmodel gepubliceerd zoals bij andere vakken. Het ontbrak aan een antwoordmodel met een duidelijke instructie voor hoe een casus moet worden uitgewerkt.

De wijze waarop onderdeel 3 van het tentamen is beoordeeld, is volgens appellant niet in overeenstemming met wat tijdens het responsiecollege is uitgelegd. Appellant is overigens niet bij het responsiecollege aanwezig geweest. Hij heeft wel de PowerPointpresentatie bestudeerd die online is gezet. Appellant begrijpt niet waarom zijn beantwoording van dit onderdeel volgens het antwoordmodel niet correct of volledig is.

De vraagstelling van deel 1, onderdeel c van het tentamen is volgens appellant onduidelijk en verwarrend geformuleerd, zodat hij deze vraag niet optimaal heeft kunnen beantwoorden. Door het gebrek dat aan de vraagstelling kleeft, kan volgens appellant niet worden beoordeeld of hij de stof beheerst.

Voorts klaagt appellant erover dat er onvoldoende tijd was om het tentamen te maken. Daardoor heeft hij noodgedwongen enkele vragen onbeantwoord moeten laten. Uit de vakinformatie krijgt appellant de indruk dat er bewust tijdsdruk is ingebouwd om een onderscheid te maken tussen studenten die zich wel of niet hebben voorbereid op het tentamen. Appellant acht dit in strijd met de kwaliteitsborging zoals bedoeld in artikel 11.2 van de Regels en Richtlijnen van de Examencommissie. Studenten met de functiebeperking ADHD, zoals hijzelf, worden hierdoor onredelijk getroffen, aangezien alle antwoorden beargumenteerd moeten worden en er geen multiplechoicevragen zijn gesteld zoals bij andere tentamens. Appellant heeft overigens gebruikgemaakt van tentamentijdverlenging.

Appellant wijst erop dat hij tijdens de inzage opmerkingen heeft genoteerd en aan de docent heeft overhandigd. Hij heeft nimmer een inhoudelijke reactie ontvangen van de Examinator. De Examinator heeft hem slechts laten weten dat zijn opmerkingen niet tot aanpassing van de beoordeling hebben geleid.

Verweerder stelt dat de beoordeling van het tentamen voldoende transparant is geweest. In het antwoordmodel dat ter beschikking is gesteld, is gespecificeerd waaraan antwoorden moeten voldoen. Veelgemaakte fouten zijn gerubriceerd en van hoofdletters voorzien (A, B, C etc.) die bij het nakijken op het tentamen zijn genoteerd, zodat studenten kunnen terugzien welke tekortkomingen hun antwoorden hebben.

Voor zover appellant stelt dat de beoordeling van de onderdelen 1.c en 3 van het tentamen inhoudelijk gezien niet correct is, neemt verweerder het standpunt in dat de inhoud van de vragen het bestek van dit beroep te buiten gaan omdat het College niet de bevoegdheid heeft om te treden in het kennen en kunnen van de student. De beantwoording door appellant van deze vragen is volgens het antwoordmodel niet volledig.

Verweerder bestrijdt dat er bewust tijdsdruk is gecreëerd om te selecteren tussen wel en niet voorbereide studenten. Wel is het zo dat dat studenten die te veel opschrijven of niet goed hoofd- en bijzaken onderscheiden, in tijdnood kunnen komen. Daarmee is het tentamen niet noodzakelijkerwijze te lang. Voor studenten met een functiebeperking geldt als passende oplossing een tentamentijdverlenging.

In de veel gestelde vragen bij het vak is uitgelegd dat het beschikbaar gestelde oefenmateriaal voldoende moet zijn om de vaardigheid van het uitwerken van de stellingen en de casusvragen te oefenen. De opgedane vaardigheden dienen te worden doorgetrokken naar tentamenvragen die niet specifiek zijn geoefend of beschikbaar gemaakt. De aard van het vak is zodanig dat het gaat om de wijze waarop je tot het antwoord komt. De inhoud en het soort vragen van het voorbeeldtentamen waren representatief voor het tentamen zelf. Het had dezelfde opbouw, betrof dezelfde stof en kende hetzelfde soort vragen. Niet elk onderdeel van de stof kan in een voorbeeldtentamen volledig aan bod komen. De PowerPoints van het oefententamen zijn online gezet. Overigens is ook een tentamen van vorig jaar op Canvas gezet. Studenten

die de werkgroepbijeenkomsten bijwonen, kunnen zonder gebruik te maken van de oefenvragen, tot een juiste beantwoording komen. Hoe de vragen beantwoord moeten worden, is uitgelegd op het responsiecollege.

Verweerder licht voorts toe dat er een klassikale nabespreking is geweest van twee uur. Studenten konden eventuele vragen en opmerkingen over de beoordeling op schrift zetten en inleveren. Naar aanleiding van de ingediende notities zijn de tentamens nogmaals nagekeken aan de hand van het antwoordmodel. Vanwege de veelheid aan ingediende notities – 100 à 150 – was het niet mogelijk om elke student een persoonlijke terugkoppeling te geven. Aan de hand van het antwoordmodel en de nabespreking konden studenten zelf vaststellen hoe de punten zijn toegekend. De vragen en opmerkingen die appellant heeft ingediend, zijn bestudeerd, maar hebben niet tot aanpassing van het cijfer geleid. Tijdens het schikkingsgesprek is aan appellant het aanbod gedaan om samen met hem door te nemen waarom zijn vragen en opmerkingen niet hebben geleid tot aanpassing van het cijfer. Appellant heeft geen gebruik willen maken van dit aanbod.

IV. Overwegingen van het College

Het College van Beroep voor de Examens stelt voorop dat het niet bevoegd is om zich uit te laten over een beoordeling door verweerder van het 'kennen of kunnen' van een student. De bevoegdheid van het College is beperkt tot een beoordeling van de vraag of de beslissing van verweerder in strijd is met het recht (art. 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en het wetenschappelijk onderzoek (Whw)). Het College toetst derhalve of de beoordeling in inhoudelijk opzicht niet apert onredelijk is en of een beoordeling op de juiste wijze tot stand is gekomen. Het is derhalve niet aan het College een inhoudelijke herbeoordeling te verrichten van de onderdelen 1.c en 3 van het tentamen.

Het College van Beroep volgt appellant niet in de opvatting dat criteria voor de beoordeling niet duidelijk zouden zijn. Uit het dossier en het verhandelde ter zitting blijkt dat verweerder een antwoordmodel ter beschikking heeft gesteld, waarin per vraag is vermeld waaraan het antwoord moet voldoen, hoeveel punten kunnen worden behaald, en waarin veelgemaakte fouten door middel van een hoofdletter zijn aangeduid. Het College oordeelt dat de beoordeling voldoende zorgvuldig en transparant tot stand is gekomen.

Anders dan appellant aanvoert, heeft verweerder naar aanleiding van de opmerkingen die appellant heeft ingediend, wel een herbeoordeling verricht, maar deze heeft niet tot aanpassing van het cijfer geleid. Weliswaar is er aanvankelijk geen individuele terugkoppeling geweest, maar verweerder heeft appellant aangeboden tijdens het schikkingsgesprek alsnog te verduidelijken waarom de herbeoordeling niet tot een hoger cijfer heeft geleid.

Daarnaast is het College van oordeel dat verweerder voldoende inzicht heeft gegeven in hoe studenten op het tentamen zijn voorbereid. Deze voorbereiding vond plaats door middel van een responsiecollege, oefenmateriaal en een tentamen van vorig jaar dat op Canvas is geplaatst. Dat er tijdens het tentamen vragen zijn gesteld over stof die niet is behandeld, wordt door verweerder bestreden en is door appellant niet aannemelijk gemaakt.

Appellant heeft, vanwege een functiebeperking, gebruikgemaakt van een verlengde tentamentijd. Hij heeft niet aannemelijk gemaakt dat er te weinig tijd was om het tentamen te maken.

Uit het bovenstaande volgt dat het betoog van appellant geen doel treft. Alles afwegende oordeelt het College dat verweerder in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 10 september 2020, door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, mw. mr. dr. B. Frederiks en A. Benchemsi, leden, in aanwezigheid van mw. drs. A.M. van Donk, secretaris.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

mw. drs. A.M. van Donk,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 48,-.